

“Volien salvar el Nadal com volien salvar l'estiu”

Barcelona es desperta amb les noves restriccions als comerços i el tancament de la cultura i l'esport

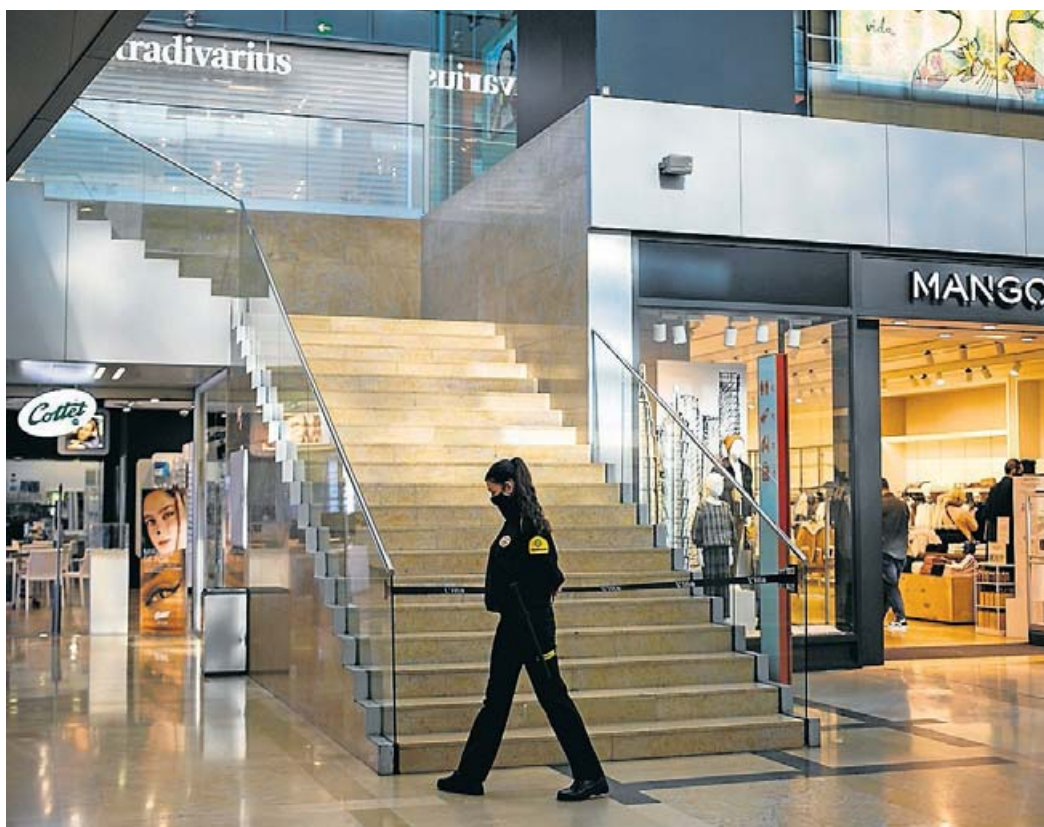
Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Es sabut que la Diagonal agrada especialment als passejants, als passejants de gossos i als runners. Dels últims en compto fins a tretze en menys de mig minut. Es nota que avui els gimnasos no han obert i que hi ha fam de descarregar energia entre els que no poden prescindir de la dosi diària d'exercici. “Creus que els gimnasos són segurs?” “No en tinc ni idea. Si els obren hi vaig, si els tanquen surto a córrer”. A les deu del matí el trànsit a la vorera muntanya de l'avinguda és intens. Com devia estar fa dues o tres hores?

Aquesta setmana s'ha sabut que El Corte Inglés de Francesc Macià tancarà a mitjans de gener. Avui li toca reduir dràsticament l'aforament. Només tenen oberta la planta baixa i el soterrani. Es pot anar al supermercat i comprar adorns de Nadal, cosmètica, moneders, joieria, llenceria i para-farmàcia. La Cecilia fa la compra als grans magatzems cada divendres al matí. Està de sort, doncs. No li han espallat els plans. Més de pega està el Josep Maria. Necessitava un joc de tovalloles per a la segona residència: “Igualment no hi deixen anar, però mira, així tenia el matí una mica entretingut”. Es va jubilar fa tres mesos.

M'ha donat una idea. M'acosto a la plaça Sant Gregori Taumaturg, bres-

Una vigilante passejant per l'Illa Diagonal ahir en el primer dia de restriccions. CÈLIA ATSET

sol de famílies benestants i anoracs encoixinats, per saber com s'hi respira la prohibició de marxar de cap de setmana. “Teníem un sopar programat a Roses i l'hem hagut d'anul·lar”, diu el Pedro. “Als nens els feia molta il·lusió marxar avui. Per a ells és molt millor no estar a Barcelona els caps de setmana. És el que més greu ens sap”, argumenta la Sandra. “Aquest govern no sap res, tot ho improvisa, i després

tots ho paguem”, és la conclusió de l'Alberto, que s'ha endut una bossa de menjar preparat del Semon.

Cartelleres desertes de nou

De tornada a la Diagonal, un cartell colorista crida molt l'atenció. És el cartell de *Las brujas*, la que havia de ser estrena destacada de la setmana, i destinada a apaivagar una mica el desastre de la taquilla cinematogràfi-

ca, torpedinada per tot arreu, ja que han tornat a tancar els cines. El resistent i irreductible Boliche té la persiana abaixada, esclar, i també han tret els cartells de les pel·lícules. Quin desànim! He quedat amb Toni Espinosa, empresari granític i imaginatiu dels Cinemes Girona. Està resignat, però el desànim no podrà amb ell.

Tot el gremi sabia que això podia tornar a passar, argumenta, i no es negarà a tancar si això és útil per acabar amb el virus. “Estan volent salvar la campanya de Nadal de la mateixa manera que van voler salvar la campanya d'estiu i els danys col·laterals els paguem uns altres”. Està fart del maltractament a què el govern sotmet la cultura: “Ens maregen, prenen decisions a l'últim minut, sense consultar res. ¿No entenen que estan donant ales a una altra malaltia, l'ansietat?” No entén, bé, no ho entén ningú, per què tanquen la cultura si està demostradíssim que és segura. “La mobilitat perniciososa? Però si els bars estan tancats i hi ha toc de queda!”

No voldria oblidar-me de la noia que he vist caminant per la Diagonal. Té uns vint-i-cinc anys, passeja el gos i vesteix roba i complements de marca. Parla per telèfon: “Quin gust sortir a passejar, em ve molt de gust anar ara a passeig de Gràcia. Quina merda no poder pirar avui, tia. Saps què? Dilluns ve un a veure el pis. Tant de bo se'l quedi, tinc unes ganes de fotre el camp de Barcelona”. Es troba amb una senyora que se li endú el gos cap a casa. Ella continua parlant per telèfon i enfila cap a passeig de Gràcia. Li ve tant de gust. —

Tancament
“Per als nens és millor sortir el cap de setmana. És el que ens sap més greu”